

да падимъ наши тѣ дѣши въ всѣгдашно
 бодрствованье; зашо-то имаме вѣро желаніе
 за борѣ срѣщо непріатели; съ тѣхъ, по
 свидѣтелство-то Апостолско, наша-та бор-
 ба ще вѣде непрестанна. Голѣмо множе-
 ство отъ тѣхъ хвѣрчатъ по вѣздахъ; не
 твѣрдѣ далечь отъ насъ, може бы сѣга да
 лѣтатъ враждебны демонскы полчища. Тѣхъ-
 на-та разлика и разнообразіе не може из-
 глаѣда ни едно око и не може исказа ни ед-
 на уста, обаче колко-то и да оставиХъ свои-
 тѣ прѣльсти въ ума си, азъ ще сѧ помѣ-
 ча да ви гы разкажиХъ накратко. Най-зара-
 во това трѣбва да дрѣжимъ на ума си, какъ
 Богъ не е направилъ съ начalo никакво зло,
 нито отъ неговѣ-тѣ волїж демонѣ-тѣ бы-
 дѣ злобенъ врагъ человѣческый; това прѣ-
 вѣщаніе не кѣше дадено отъ естество-то,
 или отъ Бога, ны стана по тѣхно-то же-
 ланіе и волїж; тѣ кѣхъ блаженни, зашо-то
 кѣхъ саждадени отъ благаго Бога, ны за
 высокоуміе-то си хвѣрлиХъ сѧ отъ нѣкѣ-то
 доло на земїж-тѣ, дѣто като сѣдатъ въ
 смраднѣ тынїж, прѣставатъ гадици и на-
 роды съ свои-тѣ примамаіа, и на8чиХъ